

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о полицијској сарадњи, који је потписан у Београду, 30. новембра 2011. године, у оригиналу на српском, македонском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о полицијској сарадњи, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
између
Владе Републике Србије
и
Владе Републике Македоније
о
полицијској сарадњи

Влада Републике Србије
и
Влада Републике Македоније

(у даљем тексту „Уговорне стране”),

У духу пријатељских односа између Уговорних страна,

Са намером да продубе сарадњу полицијских органа,

Уз заједничку жељу да раде на сузбијању међународне опасности по јавну безбедност, као и о сузбијању међународног криминала,

У циљу ефикасније борбе против организованог криминала користећи се усклађеним активностима,

Поштујући одредбе Конвенције о полицијској сарадњи у југоисточној Европи,

Поштујући Конвенцију Савета Европе за заштиту лица у погледу аутоматске обраде личних података, усвојену у Стразбуру 28. јануара 1981. године, Додатни протокол у вези са надзорним органима и прекограничним протоком података, усвојен у Стразбуру 8. новембра 2001. године, као и Препоруку бр. R (87) 15 Комитета министара Савета Европе од 17. септембра 1987. године којом се уређује употреба личних података у сектору полиције, у вези са случајевима када се подаци не обрађују аутоматски,

Договориле су се о следећем:

Поглавље I

Опште одредбе

Члан 1.

Предмет Споразума

Уговорне стране сарађују у следећим областима:

- отклањање опасности по јавну безбедност и јавни ред и мир,
- спречавање и расветљавање кривичних дела, као и
- стање безбедности у вези са заштитом државне границе.

У складу са националним законодавством, Уговорне стране сарађују у спровођењу заједничких полицијских мера у областима из става 1. овог члана, уз узајамну кадровску, материјалну и организациону подршку и могу оформити заједничке полицијске тимове.

Члан 2.

Надлежни органи

У складу са овим споразумом, надлежни органи Уговорних страна (у даљем тексту: „надлежни органи”) су:

- у Републици Србији: Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције,
- у Републици Македонији: Министарство унутрашњих послова, Биро за јавну безбедност.

Уговорне стране обавештавају једна другу о промени надлежности или назива органа неведених у овом споразуму.

Члан 3.

Заједничка безбедносна процена

Уговорне стране теже достизању истог нивоа информација о стању безбедности. У ту сврху, информације о ситуацији се периодично размењују, или у случају одређених околности и, уколико је потребно, стање безбедности се заједнички процењује.

Поглавље II

Опште одредбе о полицијској сарадњи

Члан 4.

Сарадња по захтеву

Надлежни органи по захтеву, пружају помоћ у отклањању опасности по јавну безбедност и јавни ред, у циљу превенције и расветљавања кривичних дела, уколико захтев или поступање по истом у складу са националним законодавством Уговорних страна, није у оквиру надлежности правосудних органа. Уколико замољени орган није надлежан да поступа по захтеву, поменути захтев се прослеђује надлежном органу.

Надлежни органи размењују захтеве из става 1. овог члана. Захтеви се шаљу директно надлежним органима, који ће одговорити на те захтеве.

У складу са националним законодавством Уговорних страна, захтеви из ст. 1. и 2. овог члана могу се односити на:

- 1) идентификовање власника и лица која користе превозна средства;
- 2) провере које се односе на јавне исправе и на друга документа у вези са њима;
- 3) утврђивање пребивалишта и боравишта;
- 4) идентификовање власника и корисника телефонских бројева или других средстава за комуникацију;
- 5) утврђивање идентитета лица;
- 6) утврђивање порекла предмета којим је извршено кривично дело или које проистиче из извршеног кривичног дела;
- 7) прикупљање потребних обавештења;
- 8) спровођење конкретних мера које се односе на заштиту сведока.

Захтеви, као и одговори на те захтеве, по правилу треба да се доставе писмено. Изузетно, у хитним случајевима могуће је доставити усмени захтев, с тим да се у најкраћем року, не дужем од 24 сата од упућивања усменог захтева, проследи и писмени захтев.

Члан 5.

Размена информација без захтева

Надлежни органи, у складу са националним законодавством, у појединим случајевима размењују информације и без захтева, уколико могу основано

претпоставити, на основу утврђених чињеница, да су те информације потребне за отклањање конкретне опасности по јавну безбедност и ред и мир, или за расветљавање кривичних дела.

Члан 6.

Образовање и обука

Надлежни органи сарађују у области образовања и обуке, а нарочито путем следећег:

- 1) размена образовних планова и програма;
- 2) заједнички семинари, вежбе и међусобне посете;
- 3) размена предавача и експерата;
- 4) позивање представника друге Уговорне стране као посматрача током вежби;
- 5) учешће представника Уговорних страна у бројним облицима специјалистичких обука.

Поглавље III

Посебне области полицијске сарадње

Члан 7.

Полицијска сарадња у сузбијању корупције и других кривичних дела против службене дужности

Надлежни органи сарађују у сузбијању корупције и других кривичних дела против службене дужности.

Сарадња надлежних органа у овој области такође обухвата размену информација о примени националног законодавства, као и спречавање кривичних дела, размену информација и анализу о узроцима и тенденцијама.

Поглавље IV

Посебни облици сарадње

Члан 8.

Контролисане испоруке

Уговорне стране могу одобрити контролисане испоруке на својим територијама по претходно послатом захтеву.

Замољена Уговорна страна преузима контролу над испорукама током преласка државне границе, како би избегла њено ометање. Даље, током транспорта, замољена Уговорна страна обезбеђује стални надзор над учесницима испоруке и испоруком. Контролисане испоруке се могу прекинути узајамном сагласношћу обеју Уговорних страна.

Захтеви за контролисане испоруке које започињу или се настављају у трећој држави се одобравају само уколико предметна држава омогући испуњење предуслова из става 2. овог члана.

Захтеви из става 1. овог члана у случају хитности, упућују се:

- у Републици Србији: Министарству унутрашњих послова, Дирекцији полиције, Управи за међународну оперативну полицијску сарадњу,
- у Републици Македонији: Министарству унутрашњих послова, Бироу за јавну безбедност, Централној полицијској служби, Сектору за међународну полицијску сарадњу.

Члан 9.

Прикривени иследници

Надлежни органи могу, по претходно послатом захтеву, пружити једна другој помоћ при спровођењу истрага, преко службених лица која раде прикривено или под прикривеним идентитетом (прикривени иследник) уколико постоји сумња да је кривично дело учињено или је чињење кривичног дела у току, у вези са којим, у складу са законодавством замољене Уговорне стране, прикривени иследници могу да поступају.

Уговорна страна молиља је обавезна да образложи да би прикупљање информација било немогуће или изузетно тешко без ангажовања прикривених иследника.

Замољена Уговорна страна, у складу са националним законодавством, одређује услове за поступање прикривеног иследника. О тим условима замољена Уговорна страна обавештава Уговорну страну молиљу.

Прави идентитет прикривеног иследника не сме бити откривен у захтеву за поступање на територији замољене Уговорне стране.

Поступања прикривених иследника на државној територији замољене Уговорне стране ограничавају се временски и за конкретан случај, у складу са националним законодавством замољене Уговорне стране. Припрема за поступање прикривеног иследника спроводи се уз заједничку координацију и договор надлежних органа из обе Уговорне стране.

Приликом поступања на територији замољене Уговорне стране, прикривеним иследником руководе службена лица из замољене Уговорне стране. Замољена Уговорна страна је одговорна за поступање прикривеног иследника Уговорне стране молиље. На захтев једног од надлежног органа, поступање прикривеног иследника може се прекинути у било ком тренутку.

Замољена Уговорна страна пружа сву неопходну помоћ прикривеном иследнику, тј. потребно особље, укључујући логистичку и техничку помоћ, присуство руководиоца прикривеног иследника и предузима све неопходне мере да га заштити током поступања на њеној територији.

За своје поступање, прикривени иследник, израђује писани извештај и исти доставља надлежном органу који је издао наредбу за његово поступање.

По претходном захтеву и одобрењу са обе стране, Уговорне стране могу спровести размену прикривених иследника зарад спровођења сопствених или заједничких истрага на њиховим територијама. Приликом размене прикривених иследника, имају статус полицијских службеника на територији Уговорне стране молиље.

Уговорна страна молиља покрива све трошкове поступања прикривеног иследника које се обавља на територији замољене Уговорне стране.

Уговорне стране предузимају све неопходне мере да би сачувале прикривени идентитет прикривеног иследника и како би гарантовале његову безбедност и после завршетка ангажовања.

Захтеви из става 1. овог члана достављају се:

- у Републици Србији: Министарству унутрашњих послова, Дирекцији полиције, Управи криминалистичке полиције;
- у Републици Македонији: Министарству унутрашњих послова, Бироу за јавну безбедност.

Члан 10.

Заштита сведока

Надлежни органи пружају узајамну помоћ у области заштите сведока као и других лица, у складу са националним законодавством (у даљем тексту: лица која захтевају заштиту).

Помоћ обухвата размену информација, помоћ у вези са логистиком, као и пријем лица која захтевају заштиту.

Лице које захтева заштиту мора бити укључено у програм заштите или се примењују ванредне заштитне мере у Уговорној страни молићи. Лице које захтева заштиту не може бити укључено у програм заштите сведока замољене Уговорне стране. Током пружања мера за помоћ у вези са заштитом датих лица, спроводи се национално законодавство замољене Уговорне стране.

Трошкове живота лица које захтева заштиту, као и остале трошкове за друге мере које је затражила Уговорна страна молића, сноси Уговорна страна молића. Трошкове полицијских службеника и материјалне трошкове у вези са заштитом тих лица сноси замољена Уговорна страна.

Замољена Уговорна страна, после претходно послатог обавештења Уговорној страни молићи, може обуставити пружање заштите лицу које је захтева, у случају озбиљних разлога. У тим случајевима, Уговорна страна молића је обавезна да преузме то лице у року од тридесет (30) дана по пријему обавештења.

Члан 11.

Слање официра за везу

Надлежни орган једне Уговорне стране може послати официра за везу надлежном органу друге Уговорне стране уз обострану сагласност.

Официри за везу имају саветодавну улогу, размењују информације и обављају задатке у оквиру надлежности Уговорне стране пошилаоца, узимајући у обзир и захтеве Уговорне стране примаоца, без права на примену полицијских овлашћења.

Официри за везу послати од једног надлежног органа у трећу државу, на основу узајамног споразума обеју Уговорних страна, као и на основу писмене сагласности треће државе, такође штите интересе друге Уговорне стране у тој држави.

Члан 12.

Упућивање службених лица

На основу узајамне сагласности, надлежни орган једне Уговорне стране може упутити службена лица на државну територију надлежног органа друге Уговорне стране, у циљу:

- помоћи у спречавању и расветавању кривичних дела,
- помоћи при отклањању опасности по јавну безбедност и јавни ред у време туристичке сезоне и
- у другим оправданим случајевима.

Члан 13.

Сарадња у области безбедности на спортским приредбама са повећаним безбедносним ризиком

Надлежни органи сарађују и размењују информације које се односе на спортске приредбе.

Размена, такође, обухвата достављање податке о навијачким клубовима, навијачким групама, личне податке о навијачима и лицима склоним насиљу на спортским догађајима, у складу са националним законодавством Уговорних страна.

Сарадња може обухватити слање и пријем полицијских тимова током горепомнутих спортских приредби, њихове ангажовање на државној територији друге Уговорне стране, као и размену искустава са циљем стицања најбоље праксе. Размена искуства обухвата следеће: размену експерата, докумената и знања из ове области.

Члан 14.

Узајамна комуникација и телекомуникациона веза

За сврхе спровођења овог споразума, надлежни органи могу да остварују заједничку комуникацију и телекомуникационе везе путем следећег:

1. постављања контакт особа,
2. размене информација о важним телекомуникационим везама и имејл адресама органа,
3. обезбеђивања директних веза за пренос аудио и видео података,
4. успостављања радио-веза на претходно договореним фреквенцијама у случају посебних потреба и
5. сарадње о обезбеђивању несметаног рада полицијских радио система.

Поглавље V

Заштита података

Члан 15.

Заштита личних података

Обострана размена личних података између надлежних органа Уговорних страна се спроводи у складу са релевантним националним законодавством, поштујући услове дефинисане од стране органа који доставља податке и пратећи принципе који се примењују и на аутоматску и на неаутоматску обраду података:

1. Достављени подаци се не могу користити у другачију сврху од оне за које су подаци првобитно достављени без сагласности органа који доставља податке.
2. Достављани подаци се уништавају, односно исправљају, ако:

- се утврди да су подаци нетачни,
- надлежни орган који доставља податке обавести надлежни орган који прима податке, да су подаци прикупљени или достављени противно закону,
- подаци нису више потребни за сврху за коју су достављени, осим ако не постоји изричита сагласност надлежног органа који доставља податке, да се достављени подаци користе и у друге сврхе.

3. Надлежни орган који прима податке, доставља информације о коришћењу података, на захтев надлежног органа који доставља податке.

4. Надлежни орган који доставља податке потврђује тачност, неопходност и ажурираност достављених података. У случају да се накнадно утврди да су достављени подаци нетачни или погрешни или да није требало да буду достављени или у случају да постоји обавеза уништавања података у каснијој фази у националном законодавству надлежног органа који доставља или прима податке, надлежни орган који доставља или прима податке обавештава се без одлагања о томе, како би их уништио или извршио потребне исправке у складу са тачком 2. овог члана.

5. Надлежни орган који прима податке је у обавези да штити достављене податке од неовлашћеног приступа, исправки или дистрибуције. Уговорне стране предузимају неопходне техничке и организационе мере за заштиту свих размењених података од ненамерног губитка, ненамерног или незаконитог уништавања, неовлашћеног приступа, измене, дистрибуције, уништавања или брисања.

6. У случају неовлашћеног приступа или дистрибуције достављених података, надлежни орган који прима податке обавештава без одлагања надлежни орган који доставља податке о околностима у вези са неовлашћеним приступом или дистрибуцијом, као и о мерама које су предузете у циљу спречавања таквих инцидената убудуће.

7. Надлежни орган који доставља и надлежни орган који прима податке су у обавези да воде евиденцију о достављању, пријему, исправљању или уништавању података.

8. По достављању података, надлежни орган који доставља податке, у складу са својим националним законодавством, обавештава о року у којем би достављени подаци требало да се униште, као и о ограничењима у погледу њихове употребе, брисања или уништавања, укључујући и могућа ограничења приступа. Када се неопходност таквих ограничења установи после преноса података, Уговорне стране обавештавају једна другу о томе накнадно.

9. На писани захтев лица чији се подаци достављају или су достављени, то лице се обавештава о достављеним подацима и сврси у коју ће се користити, под условом да је то дозвољено националним законодавством Уговорних страна. Ако лице на кога се подаци односе, поднесе захтев за приступ, исправљање или уништавање достављених података, надлежни орган који прима податке доноси одлуку у складу са изјавом надлежног органа који доставља податке, у ком случају би таква изјава требало да буде у складу са важећим националним законодавством надлежног органа који доставља податке.

10. Надлежни орган Уговорне стране који је примио захтев за достављање података од стране држављанина друге Уговорне стране је у обавези да без одлагања обавести надлежни орган друге Уговорне стране, пре достављања тих података.

11. Подаци не могу бити достављени трећој страни, осим уз претходну писмену сагласност надлежног органа Уговорне стране која доставља податке.

12. Достављање података се може одбити у случају када би њихово достављање угрозило националну безбедност и јавни ред.

13. Уговорне стране предузимају све неопходне мере у складу са својим националним законодавством са циљем да се избегне наношење штете трећим странама, која је резултат достављања, примања или коришћења података, као и са циљем да се уклоне предуслови који би довели до могућих неповољних последица.

14. У случају када Уговорна страна која прима податке, не поступи у складу са одредбама овог члана, друга Уговорна страна која доставља податке, може да захтева брисање или уништавање достављених података.

Члан 16.

Тајни подаци

У складу са својим националним законодавствима, надлежни органи примењују све адекватне мере за заштиту тајних података. Надлежни органи за те тајне податке одобравају исти ниво заштите као и за националне тајне податке са одговарајућим нивоом ознаке поверљивости.

За Републику Србију	За Републику Македонију
Државна тајна	ДРЖАВНА ТАЈНА
Строго поверљиво	СТРОГО ПОВЕРЉИВО
Поверљиво	ПОВЕРЉИВО
Интерно	ИНТЕРНО

Надлежни органи могу достављати тајне податке путем електронских система и средстава која испуњавају националне стандарде за достављање тајних података и у складу са безбедносним процедурама о којима су се договорили надлежни органи.

Тајни подаци могу бити достављени другом надлежном органу и путем курира или на други договорен начин у складу са националним законодавством Уговорних страна.

Организационе јединице унутар надлежних органа који врше достављање и размену тајних података су:

- за Републику Србију: Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Управа за међународну оперативну полицијску сарадњу,
- за Републику Македонију: Министарство унутрашњих послова, Биро за јавну безбедност, Централна полицијска служба, Сектор за међународну полицијску сарадњу.

Надлежни органи се узајамно обавештавају о свим изменама које се односе на организационе јединице које врше пренос и размену тајних података.

Приступ и обрада тајних података ограничен је на лица која, у складу са националним законодавством Уговорних страна, испуњавају услове за приступ тим подацима.

Надлежни орган, који је примио тајне податке, не може их учинити доступним трећој страни без претходне писмене сагласности надлежног органа који их је доставио.

Тајни подаци се користе само за сврхе у које су достављене.

Поглавље VI

Правни статус службених лица

Члан 17.

Овлашћења и правни статус службених лица надлежних органа

Службена лица надлежног органа једне Уговорне стране, која се налазе на државној територији друге Уговорне стране у оквиру сарадње по овом споразуму, немају полицијска овлашћења, изузев ако није другачије утврђено овим споразумом. Приликом спровођења било којих мера, у обавези су да се понашају у складу са националним законодавством друге Уговорне стране.

Службена лица надлежног органа једне Уговорне стране која се налазе на државној територији друге Уговорне стране, у оквиру сарадње по овом споразуму, у обавези су да носе валидну службену легитимацију са фотографијом. У случајевима из члана 9. овог споразума, довољно је носити лични документ прикривеног идентитета.

Службена лица надлежног органа једне Уговорне стране која се налазе на државној територији друге Уговорне стране, у оквиру сарадње по овом Споразуму овлашћена су да носе сопствено службено оружје, главна поверена средства принуде и опрему. Употреба службеног оружја је дозвољена само у самоодбрани. Надлежни органи обавештавају једна другу о дозвољеном службеном оружју и средствима принуде. Службена лица надлежног органа једне Уговорне стране не могу да носе униформу на територији друге Уговорне стране, осим уколико се надлежни органи не договоре другачије.

Члан 18.

Кривична одговорност

Службена лица која, по овом споразуму, поступају на државној територији друге Уговорне стране изједначена су у погледу својих права и обавеза службеним лицима те Уговорне стране у вези са кривичним делима учињеним од стране или против њих или на њихову штету.

Члан 19.

Радни односи

Службена лица надлежних органа, током извршавања својих задатака по овом споразуму, поштују прописе своје државе о радним односима.

Члан 20.

Одговорност за штету

Службена лица надлежног органа једне Уговорне стране одговарају за штету почињену на територији друге Уговорне стране у складу са принципом објективне одговорности за накнаду штете и националног законодавства Уговорне стране на чијој територији је штета начињена.

Поглавље VII

Коначне одредбе

Члан 21.

Протоколи о спровођењу

Министарства унутрашњих послова Уговорних страна могу закључивати протоколе за спровођење овог споразума.

Члан 22.

Заједнички састанци

Сваки надлежни орган може захтевати састанак представника надлежних органа Уговорних страна, са циљем решавања питања у вези са спровођењем овог споразума.

Члан 23.

Решавање спора

Евентуални спорови, који би могли да проистекну из тумачења или примене овог споразума, а које надлежни органи не могу да реше путем консултација, решавају се дипломатским путем.

Члан 24.

Трошкови

Свака Уговорна страна сноси трошкове које су проузроковали њени надлежни органи током примене овог споразума, изузев ако није другачије одређено овим споразумом.

Члан 25.

Однос према другим међународним споразумима

Овај споразум нема утицаја на постојећа права и обавезе Уговорних страна, проистекле из других међународних споразума које обавезују обе Уговорне стране.

Члан 26.

Ступање на снагу, измене и допуне и отказивање

Овај споразум ступа на снагу тридесет (30) дана од датума пријема последњег обавештења којим Уговорне стране обавештавају једна другу дипломатским путем, да су испуњени услови предвиђени националним законодавством неопходни за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум се закључује на неодређено време.

Овај споразум може да се мења и допуњује уз писмену сагласност Уговорних страна. Измене и допуне ступају на снагу на исти начин као и ступање на снагу овог споразума.

Свака Уговорна страна може дипломатским путем и уз писмено обавештење отказати овај споразум било када. У том случају, Споразум престаје да важи шест (6) месеци након датума пријема обавештења о отказивању.

Сачињено у Београду дана 30. новембра 2011. године у два оригинална примерка, сваки на српском, македонском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу, верзија на енглеском језику има предност.

За Владу Републике Србије

За Владу Републике Македоније

Ивица Дачић
први потпредседник Владе-
заменик председника Владе и
министар унутрашњих послова

Гордана Јанкулоска
министар унутрашњих послова

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Македоније о полицијској сарадњи, садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Основни разлог за закључивање овог споразума је потреба за даљим јачањем и унапређењем полицијске сарадње између Републике Србије и Републике Македоније.

Имајући у виду чињеницу да су и Република Србија и Република Македонија потписнице Конвенције о полицијској сарадњи у југоисточној Европи, поменути споразум пружиће основу за даље конкретизовање и реализовање сарадње предвиђене одредбама поменуте конвенције.

Успостављање успешне сарадње у борби против организованог криминала и борби против дроге, са суседним земљама и земљама чланицама Европске уније, уз примену стандарда Европске уније у овој области, представља и један од предуслова за прикључење Европској унији.

III. ПРОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА

За спровођење овог закона није потребно ангажовати додатна средства у буџету Републике Србије.